

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **L. K.**, bytem Z. 1120/6, P. 5, zastoupen Mgr. Barborou Kubinovou, advokátkou, se sídlem Milešovská 6, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v odvolacím řízení ve věci o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání.

V žalobě žalobce uvedl, že dne 30. 11. 2010 podal u Západočeské univerzity v Plzni žádost o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání absolvovaného na Zakarpatské univerzitě v Užhorodu. Žádost byla zamítnuta, avšak žalovaný v odvolacím řízení rozhodnutí prvního stupně zrušil a věc vrátil univerzitě k dalšímu řízení. Univerzita dne 15. 12. 2014 žádost opět zamítla, proti rozhodnutí se žalobce odvolal. Odvolání spolu se spisem bylo žalovanému předáno dne 30. 1. 2015, rozhodnuto o něm však do dne podání žaloby nebylo. Dne 2. 4. 2015 požádal žalobce o vydání opatření proti nečinnosti. Do dne podání žaloby nebylo na žádost reagováno.

Žalobce navrhuje, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat do 30 dnů do právní moci rozsudku rozhodnutí o jeho odvolání.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný považuje žalobu za bezpředmětnou, neboť dne 20. 7. 2015 (tj. po podání žaloby – pozn. soudu) vydal o odvolání žalobce rozhodnutí č. j. MSMT-5062/2015-4, kterým bylo odvolání zamítnuto.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Žalobce následně podal obsáhlou repliku, ve které trvá na podané žalobě s tím, že rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015, č. j. MSMT-5062/2015-4, je nicotné, přičemž vydáním nicotného rozhodnutí nemohla být ukončena nečinnost žalovaného. Důvody nicotnosti vymezuje žalobce takto:

- a) Nicotné je již rozhodnutí o zamítnutí žádosti nalézacího správního orgánu č. j. PR-P 738/10 ze dne 27. 4. 2011. Odvolací správní orgán (žalovaný) dospěl k závěru, že z něj není „vůbec zřejmé, o jaké zahraniční vysokoškolské vzdělání se jedná“. Takové rozhodnutí je dle žalobce nicotné. Žalovaný pochybil, že rozhodnutí prvního stupně zrušil. Nelze totiž jakkoli rozhodnout o neexistujícím rozhodnutí, tedy ho potvrdit, zrušit nebo změnit. Nicotná jsou proto i všechna rozhodnutí na toto rozhodnutí navazující, včetně rozhodnutí ze dne 20. 7. 2015. Poslední tři roky tedy správní orgány v této věci vydávaly pouze paakty, ve skutečnosti ještě v této věci nebylo vydáno jediné správní rozhodnutí.
- b) Nehledě na nicotnost rozhodnutí nalézacího správního orgánu č. j. PR-P 738/10 ze dne 27. 4. 2011, samostatnou vadou nicotnosti trpí i rozhodnutí nalézacího správního orgánu č. j. ZCU 037454/2014 ze dne 15. 12. 2014. Je totiž zjevně vnitřně rozporné, jelikož na jedné straně v něm nalézací správní orgán uvádí, že jako orgán, jehož příslušnost je založena tím, že je žalobce absolventem zahraniční vysoké školy, zamítá jeho žádost o uznání vzdělání získaného na této zahraniční vysoké škole z důvodu, že z porovnání studijního programu se Západočeskou univerzitou vyplývá, že se tyto studijní programy v podstatných rysech odlišují, na straně druhé uvádí, že žalobce nezískal vzdělání na zahraniční vysoké škole a Západočeská univerzita žádné studijní programy neporovnávala. Návazně na to je nicotné i rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015.
- c) Výrok rozhodnutí nalézacího správního orgánu je neurčitý, nelze s určitostí dovodit, o jaký tvrzený nárok se v řízení jednalo. Ve výroku je totiž uvedeno, že šlo o „uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice v hlavním studijním oboru v rámci kvalifikace: Právo; specializace Právo a právní věda získaného studiem na Zakarpatské státní univerzitě v Užhorodě, Ukrajina“. Ve výroku zcela chybí identifikace diplomu, jež umožňuje jednoznačně odlišit věc od jiných.

- d) Poslední namítaný důvod nicotnosti se týká rovněž rozhodnutí nalézacího správního orgánu. To je podepsáno doc. PaedDr. J. D., Ph.D., prorektorem pro studijní a pedagogickou činnost. Předmětné správní řízení se řídí ustanovením § 89-90 zákona o vysokých školách a správním řádem. Z důvodu existence ustanovení § 90 odst. 1 zákona o vysokých školách, dle kterého ve věcech uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace rozhoduje rektor. Toto ustanovení jednoznačně stanovuje oprávněnou úřední osobu. Tu přitom nelze měnit postupem dle § 15 odst. 2 správního řádu, neboť vůči němu je ustanovení § 90 odst. 1 zákona o vysokých školách ve vztahu speciality a má před ním přednost (k tomu srov. i § 105 zákona o vysokých školách a § 1 odst. 2 správního řádu). Prorektor, jehož podpis je na rozhodnutí nalézacího správního orgánu, není oprávněnou úřední osobou. Rozhodnutí nalézacího správního orgánu tak není projevem vůle nalézacího správního orgánu a je paaktem.

Při jednání konaném u Městského soudu v Praze dne 2. 12. 2015 setrvaly obě strany na svých návrzích i argumentech. Žalobce nadto konstatoval, že ve správním spisu chybí doklad o tom, kdo byl v odvolacím řízení oprávněnou úřední osobou; rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015 podepsala jiná osoba, než jejíž jméno je uvedeno na podpisové doložce. Na výzvu soudu zástupkyně žalovaného po nahlédnutí do citovaného rozhodnutí sdělila, že rozhodnutí nepodepsala Mgr. K. G., jejíž jméno je předtištěno, ale že se jedná o podpis zaměstnance ministerstva pana D. Dále uvedla, že je-li rozhodnutí podepsáno osobou „v z.“, nejedná se o vadu, nadto bude tato záležitost posouzena Krajským soudem v Plzni, u kterého je citované rozhodnutí napadeno žalobou. Žalobce navrhl provedení důkazu rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 9. 2015, č. j. MSMT-4601/2015, s tím, že rozhodnutí je v případě obdobnému žalobcovu odlišné. Soud tento důkazní návrh zamítl, neboť se netýká předmětu řízení; tím je posouzení nečinnosti žalovaného správního orgánu, nikoli otázka zákonnosti či věcné správnosti jeho rozhodnutí.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 79 odst. 1 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*

Je rovněž nutno připomenout, že podle § 81 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.*

Rozhodující tedy je skutkový stav ke dni 2. 12. 2015 a ten je takový, že v posuzované věci žalovaný dne 20. 7. 2015 žalobcem požadované rozhodnutí vydal, tudíž je pojmově vyloučeno, aby byl k datu rozhodnutí soudu nečinný. Považuje-li žalobce toto

rozhodnutí za vadné (konkrétně nicotné), slouží k jeho ochraně institut žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.), kteroužto žalobu také žalobce – jak vyplynulo při jednání u soudu – podal.

Přesto však byl soud nucen jako předběžnou otázku posoudit v nynějším řízení, zda žalovaný nevydal rozhodnutí nicotné a nadále tak v nečinnosti neseťvává.

Žalobcem tvrzené ani žádné jiné důvody nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015 soud neshledal.

K tvrzenému důvodu nicotnosti sub a) (již rozhodnutí č. j. PR-P 738/10 ze dne 27. 4. 2011 bylo nicotné, a proto všechna návazná rozhodnutí jsou nicotná) soud konstatuje, že se žalobce mylí ve svém základním předpokladu, že nicotné rozhodnutí nemůže odvolací orgán zrušit. Tento žalobcův právní názor je v rozporu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010-65. Žalobcův důvod tvrzené nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015 je proto třeba odmítnout, aniž by soud musel zkoumat, zda již rozhodnutí univerzity č. j. PR-P 738/10 ze dne 27. 4. 2011 bylo nicotné. Přesto soud dodává, že žalobcův názor o nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015 nemůže obstát ani z toho důvodu, že vydáním nového rozhodnutí prvního stupně ze dne 15. 12. 2014, č. j. ZCU 037454/2014, které bylo předmětem přezkumu v rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015, je přetržena návaznost mezi původním rozhodnutím prvního stupně č. j. PR-P 738/10 ze dne 27. 4. 2011 a rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 7. 2015.

K tvrzenému důvodu nicotnosti sub b) (zjevná vnitřní rozpornost rozhodnutí), soud konstatuje, že argumentaci žalobce považuje za naprosto lichou. Žalobce totiž směšuje kompetenční ustanovení s hmotněprávní úpravou a na základě této mylné metodologie dospívá k závěru o vnitřní rozpornosti rozhodnutí prvního stupně ze dne 15. 12. 2014, č. j. ZCU 037454/2014. Ustanovení § 89 odst. 1 zákona o vysokých školách je ustanovení kompetenční – upravuje pravomoc a příslušnost orgánů rozhodujících ve věci uznání vysokoškolského vzdělání. Kompetence a příslušnost orgánu je pak v konkrétním případě založena žádostí toho, kdo tvrdí, že je absolventem zahraniční vysoké školy a podá žádost o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání. Ustanovení § 90 odst. 5 zákona o vysokých školách pak obsahuje hmotněprávní podmínky pro vyhovění či nevyhovění žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání. Jinými slovy, nejprve se aplikují ustanovení kompetenční a teprve potom správní orgán, jehož kompetence je zjištěna, posuzuje naplnění hmotněprávních předpokladů pro úspěch žádosti. Nelze však – jak činí žalobce – ustanovení kompetenční a hmotněprávní zaměňovat a směšovat.

K tvrzenému důvodu nicotnosti sub c) (neurčitý výrok rozhodnutí) soud uvádí, že ani v tomto bodě se s žalobcem neztotožňuje. Výrok rozhodnutí prvního stupně ze dne 15. 12. 2014, č. j. ZCU 037454/2014, zní: *Žádost ze dne 29. 11. 2010 o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice v hlavním studijním oboru v rámci kvalifikace: Právo; specializace Právo a právní věda získané studiem na Zakarpatské státní univerzitě v Užhorodě, Ukrajina, podaná žadatelem L. K., nar. ..., bytem Z. 1120/6, P., PSČ ..., se zamítá.* Zdejšímu soudu nepřísluší případné vady citovaného výroku posoudit z hlediska nezákonnosti (k tomu je příslušný soud rozhodující o žalobě proti rozhodnutí),

ale toliko z hlediska žalobcem tvrzené nicotnosti. Citovaný výrok obsahuje identifikaci žadatele, datum podání žádosti, o které bylo rozhodováno, uvedení toho, o vzdělání na které konkrétní zahraniční vysoké škole a ve kterém studijním programu bylo rozhodováno, a jak bylo o žádosti rozhodnuto. Uvedené náležitosti poskytují výroku dostatečnou určitost a nicotnost rozhodnutí je tak vyloučena.

K tvrzenému důvodu nicotnosti sub d) (prorektor, který vydal rozhodnutí prvního stupně, nebyl oprávněnou úřední osobou) soud jako předběžnou otázku nemusí zkoumat, zda směl rozhodnutí prvního stupně vydat pouze rektor, nebo k tomu byl oprávněn i prorektor. I kdyby totiž rozhodnutí v rozporu se zákonem vydal prorektor, nejednalo by se o nepřislušnost věcnou, ale o nepřislušnost funkční. Funkční nepřislušnost však nicotnost rozhodnutí založit nemůže [obdobně srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 9. 1998, č. j. 6 A 202/95-40 (SJS 410/1999)]

K tvrzenému důvodu nicotnosti uplatněnému při jednání (rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015 podepsala jiná osoba než uvedená v podpisové doložce) vyplynulo již z vyjádření zástupkyně žalovaného při jednání, že rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015 podepsal pan D., který je zaměstnancem žalovaného. Žalobce toto tvrzení nikterak nezpochybnil. Nadto je soudu známo z rozhodovací činnosti (věc vedená u zdejšího soudu pod sp. zn. 3A 116/2015, v níž jsou účastníci totožní jako ve věci nyníjší), že PhDr. P. D. je zaměstnancem žalovaného zařazeným v odboru vysokých škol, který podle organizačního řádu zodpovídá za vydávání rozhodnutí ve věcech uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace. Žalobce tedy nedoložil ničeho, co by nasvědčovalo, že PhDr. P. D. nebyl oprávněn rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2015 v zastoupení ředitelky odboru podepsat. Nadto případná vada v podpisu by vzhledem k popsanému obsahu organizačního řádu žalovaného nemohla vyvolat nicotnost napadeného rozhodnutí, nanejvýše jeho nezákonnost.

Ve věci tedy bylo vydáno existující rozhodnutí. Proto soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a podle § 81 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, jenž v řízení nebyl úspěšný, nemá na náhradu nákladů řízení právo. To by náleželo úspěšnému žalovanému, soud však z obsahu spisu nezjistil, že by mu náklady řízení nad rámec běžných výdajů vznikly, ostatně žalovaný žádné své náklady ani neuplatňoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. prosince 2015

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.